

Vergelijking Filippienzen 3 met Markus 10

door: J.N. Darby

Filippi 3; Markus 10

In Filippi 3:4-11 vinden we een treffend voorbeeld van de gevolgen die de inwoning van de Heilige Geest voortbrengt in het hart van een persoon. Wat een helderheid geeft Hij hem voor de wandel! Wat een vastberadenheid voor God! Wat een ware vrijheid! Want de Heilige Geest openbaart hem Christus en het hart ziet hem zo duidelijk, dat alles wat niet van Hem is wordt verworpen, omdat het tegengesteld is aan Hem.

Wat een contrast tussen hem en een man die niet vervuld is met die Geest. En dat zelfs als hij schijnt aangetrokken te worden tot Jezus. Alsof hij ook bekeerd was, net zoals de discipelen. Wij zullen dit contrast zien in de achtereenvolgende waarderingen: de gerechtigheid, van het kruis en van de heerlijkheid, als we Filippi 3:4-11 vergelijken met Markus 10:17-40.

In Markus 10:17-27 vinden we een man, van wie de positie een tegenstelling vormt met die van Paulus in Filippi 3. Het illustreert op een treffende wijze het werk van de Heilige Geest. Paulus had alles verlaten om Christus wil. Hij had alle voordelen waarop een jood zich kon beroemen. Zelf meer dan de jongeling in Markus 10. Hij was opgevoed aan de voeten van Gamaliël de beroemde rabbijn. Hij was ook een burger van Tarsus, een beroemde stad. Hij was onderwezen in alle kennis van zijn tijd. Bovenal bezat hij het voorrecht een onberispelijk leven te hebben, zoals hij zegt in vers 6.

Dat alles is heel kostbaar voor een mens die Christus niet kent. Van alles waarop een mens zich kan beroemen heeft Paulus genoten. *“Als iemand anders meent op vlees te kunnen vertrouwen, ik nog meer.”* (4) Maar Christus in heerlijkheid had zich aan Paulus geopenbaard en toen kon hij zeggen: *“Maar wat winst voor mij was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Jazeker, ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, om Wie ik de schade van alles heb geleden en het als vuilnis acht, opdat ik Christus mag winnen”* (7, 8)

Dat was de toestand van Paulus hart. Ik moet Christus winnen, dat is mijn enigste streven, al wat mij bezighoudt, al het andere, dat zich op mijn weg voordoet, is schade. Dat is het gevolg van het werk van de Geest van God, in het hart die Hem bezit. Paulus werd niet afgetrokken door alles wat zich op zijn weg bevond. Duidelijk als de dag ziet hij, dat alles wat niet

van Christus is, schade is. Hij ziet Christus, in alle omstandigheden. Is het lijden, zoveel te beter, hij vindt er iets van Christus in. Christus staat voor zijn aandacht. Hij ziet Hem door de kracht van God.

Als we dat vergelijken met Markus 10 dan zien we het verschil met hem die Heilige Geest niet heeft. Naar het vlees gesproken heeft hij toch een innemend karakter, maar Christus is zijn doel niet. Toch was zijn karakter zo, dat van hem gezegd kon worden: *“Jezus nu keek hem aan en had hem lief.”* (21) Net zoals Paulus was hij onberispelijk, wat de wet betreft. Hij was een jood en meende het eeuwige leven te kunnen verkrijgen door de wet. Zijn gedachte over Jezus was: *“Dat is een mens. Die mij zal kunnen zeggen, wat ik moet doen om het eeuwige leven te beërven. Het reine, uitstekende en volmaakte karakter van de Heer had hem overtuigd, dat de kennis van het uitmuntende gebod bij Jezus was te vinden. Hij liep naar Hem toe. Hij was vurig in wens om te weten te komen wat hij moest doen. Hij naderde Jezus met alle mogelijke eerbied: “Goede Meester!”* (De Heer neemt die lof niet aan, omdat hij die ze uitsprak in Hem niet meer zag dan een mens.) Hij valt zelfs voor Hem op de knieën. Er was iets moois in het karakter van deze jongeling. (En de Heer neemt het aan als de waarheid.) *“Meester, dit alles heb ik onderhouden van mijn jeugd af”* zegt hij. Maar de Heer stelt het hart op de proef door het kruis voor te stellen, om de beweegredenen te openbaren, die hem besturen. Hij zegt tegen de jongeling: *“Een ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel, en kom, volg Mij.”* Hoe beminnelijk en achtenswaardig deze jongeling ook is, hij neemt het kruis niet op. Wat zijn hart betreft, hij wil niets van Christus hebben. Hij zocht de gerechtigheid van de wet. Christus die voor hem staat, slaagt er niet in, om hem er toe te bewegen iets anders te zoeken. Hij zei niet als Paulus: *“Ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, om Wie ik de schade van alles heb geleden en het als vuilnis acht, opdat ik Christus mag winnen en in Hem bevonden word, niet in het bezit van mijn gerechtigheid die uit de wet is, maar van die welke door het geloof in Christus is, de gerechtigheid die uit God is, gegrond op het geloof”*

Dat had de Heilige Geest gewerkt in Paulus, door hem een verheerlijkte Christus voor te stellen. Paulus ziet

Christus en zegt: “Dat is mijn gerechtigheid, ik geef niets om mijn gerechtigheid.” Hij wil de gerechtigheid van de mens niet, maar die van God. Als God mij Zijn gerechtigheid geeft, dan stel ik Hem mijn gerechtigheid niet voor.

Als ik de hele wet volbracht heb en zonder enig gebrek ben, zou die gerechtigheid niet Gods gerechtigheid zijn, maar die van de mens. De wet van God eist, dat de mens God en zijn naaste liefheeft en dat doet de mens niet. Al zou ik zelf deze wet in zijn geheel volbrengen, dan zou ik alleen maar een menselijke gerechtigheid hebben, terwijl ik toch een veel betere in Christus heb. Ik heb zelfs de gerechtigheid van God. Eist de wet van God dat ik mijn leven geef om God te verheerlijken en dat voor onwaardige zondaars. Wat ik overigens niet kan en of zou kunnen doen. Maar Christus heeft het gedaan. Hij heeft kunnen zeggen: “Ik heb U verheerlijkt op de aarde, terwijl Ik het werk heb voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven.” (Joh.17:4) Hij heeft zich toegewijd tot de dood. De wijze waarop Christus zich op het kruis heeft gegeven, overtreft alles wat wij zouden kunnen doen. Daarbij veronderstellend dat wij in staat zouden zijn de wet te kunnen volbrengen. Christus heeft God verheerlijkt als mens en is bij de Vader verheerlijkt. Daar heeft Paulus Hem gezien. Toen kon hij bij zichzelf zeggen: “O, dat is de gerechtigheid, die ik nodig heb!” Op wat voor een wonderlijke manier is de liefde van God geopenbaard in Jezus Christus! Ik zie Hem op het kruis en ik zeg tot mijzelf: “Ik zou dat heerlijke werk niet kunnen missen, dat is de gerechtigheid van Christus.

Als Paulus Christus ziet, heeft hij deze gedachte : “Ik zie Hem, die in de hemel mij een goddelijke gerechtigheid heeft meegedeeld. En hij moet zeggen:” “en in Hem bevonden word, niet in het bezit van mijn gerechtigheid die uit de wet is, maar van die welke door het geloof in Christus is, de gerechtigheid die uit God is, gegrond op het geloof”

Zo lang iemand de gerechtigheid van mensen zoekt, kent men die van God niet. Nadat Paulus de heerlijkheid gezien heeft staat hij niet stil, maar zegt: Ik zal zijn, waar Christus het recht heeft te zijn. Hij is de hemel binnen gegaan door de gerechtigheid van God. Wel, daar is ook mijn plaats. Al het overig is schadelijk, een hinderpaal, verlies. “Ik acht ook alles schade te zijn...”

Als Christus zo voor onze ogen staat, is alles wat Christus niet is, een verandering. Ik moet Christus winnen. Het geloof, dat de gerechtigheid van God gevonden heeft, wil de menselijke gerechtigheid niet meer. Het heeft een uitnemender weg gevonden. De rijkdom, die de jongeling zo waardeerde, heeft geen waarde voor Paulus hart. Hij heeft Christus gezien, Zijn gerechtigheid, Zijn doel en de prijs van Zijn hemelse roeping.

In Markus 10: 25 zegt de Heer Jezus: “Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van de naald gaat, dan dat een rijke het koninkrijk van God binnengaat. Zij echter stonden nog meer versteld en

zeiden tot elkaar: Wie kan dan behouden worden? Jezus keek hen aan en zei: Bij mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want alles is mogelijk bij God.” Wat de mens betreft is het onmogelijk, hoe verwaand hij ook is, hij heeft het geld lief, hij is eerzuchtig. Dat verklaart Jezus Christus zelf.

Maar veronderstel, dat men alles verlaten heeft, zoals Petrus zegt: “Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd.” En inderdaad, zij hadden Jezus gevolgd door de genade van God. Het hart van de discipelen was echt aan de aan Jezus verknocht. Hun genegenheid voor Hem was werkelijkheid. Zij hadden door genade gedaan wat de jongeling niet had kunnen besluiten te doen. De Heer antwoordt hun dan ook: “Voorwaar, Ik zeg u: er is niemand die zijn huis, broers, zusters, moeder, vader, kinderen of akkers heeft verlaten ter wille van Mij en ter wille van het evangelie, die niet honderdvoudig ontvangt, nu in deze tijd: huizen, broeders, zusters, moeders, kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de toekomstige eeuw eeuwig leven.” Op aarde hebben jullie voor mij banden moeten verbreken. Daarom zullen jullie er sterkere en volmaaktere ervoor terugkrijgen in de familie van God. Nu al in deze tijd en in het eeuwige leven.

Er zijn er die deze dingen begrepen hebben en die oprecht op weg zijn gegaan met Jezus. Maar op die weg moeten we Jezus volgen en die weg liep via het kruis. Wij ontmoeten dus dingen die ons helemaal op de proef stellen. “Zij nu waren onderweg en trokken op naar Jeruzalem, en Jezus ging hun voor; en zij stonden verbaasd, ja, terwijl zij volgden, waren zij bang.” (32) Wij zeggen misschien tot ons zelf: “Wat zouden we gelukkig zijn. Jezus voor ons te hebben!” Maar de discipelen waren bang. We willen wel op de weg met Christus zijn en Hem volgen, maar we weten niet wat dat kost. De discipelen wandelden erop en zie er kwam een grote moeilijkheid. Toen de Heer Jezus naar Jeruzalem ging was dat om er ter dood gebracht te worden. De joden zouden Hem kruisigen, toch wilde Hij er heengaan. Maar de discipelen waren bang terwijl zij Hem volgden, omdat zij de Heilige Geest niet hadden. Toch verlaten zij hun Meester nog niet, maar zij waren verbaasd en bang.

Jezus is de goede Herder. Hij leidt Zijn schapen uit, daarna gaat Hij voor hen uit en de schapen volgen Hem. De discipelen waren verbaasd, terwijl zij Jezus volgden, omdat Jezus hen naar het kruis leidde. Het kruis staat op de weg die naar de heerlijkheid leidt. Die weg wilde Paulus gaan, de discipelen waren bang.

Wat we bij Paulus zien in Filippi 3 is wel verschillend. “...om Hem te kennen en de kracht van zijn opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, terwijl ik aan zijn dood gelijkvormig word...” In plaats van bang te worden, dacht Paulus: “Ik zal deel hebben aan het lijden van Christus. Ik zal dus veel meer van Hem hebben. Ik zal sterven aan de zonde. Ik zal meer gelijkvormig zijn aan Christus. Alles wat het vlees vernietigt, vernietigt dat wat Christus voor mij verbergt. Paulus liep geen denkbeeldig gevaar. Hij zou voor de rechtbank gebracht worden. Het was voor hem

een kwestie van leven of dood. Hij had de dood voor zich, maar hij zag de dood, als een middel om meer van Christus te hebben. Hij zegt dan ook: “Ik wil dat allemaal omdat het Christus is.” Hij wil niet lijden op zich maar de gemeenschap aan Zijn lijden. Gelijkvormig worden aan Zijn dood.

Voor ons is het kruis licht, als we het vergelijken met wat Paulus heeft moeten lijden. Hoe dan ook, het kruis ontnemt ons alles, wat ons verhindert om Christus te verwerkelijken in de heerlijkheid.

Wat een verschil ontdekken we tussen de discipelen, die verbaasd en bang zijn, als het er om gaat het kruis in Jeruzalem te zullen vinden en Paulus, die roemt in alles wat hem iets van Christus kon meedelen. Hij wist dat als hij door de dood ging, hij aan de dood zou sterven. Toen Christus gestorven is, is Hij niet gestorven aan de gemeenschap met de heerlijkheid van de Vader! Nee, Hij heeft alleen een einde gemaakt met de zonde, die op Hem drukte om ons en met deze wereld, die een woestijn was dor en zonder water. Sterven was voor Hem, genieten bij Zijn Vader, eeuwige heerlijkheid. Voor ons is de dood niets anders.

Zoals Christus gezegd heeft: “*Vader in uw handen beveel ik mijn geest.*” Kon Stefanus ook zeggen: “*Heer Jezus ontvang mijn geest.*” Als de dood ons meer gelijkvormig maakt aan Christus moeten we niet blijven stilstaan bij het lijden in het vlees. Wij gaan erop vooruit, omdat het de dood is voor alles, wat niet van Christus is en wij genieten ervan omdat de dood ons gelijkvormig maakt aan Christus. Als het kruis voor mij staat, zal ik meer van Christus hebben. Door de kracht van de Geest zeg ik: “*...terwijl ik aan zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding uit de doden.*”

Ik zie Christus in de heerlijkheid, ik wil zijn als hij en bij Hem zijn. Ik wil Hem bezitten, zoals ik Hem zie en als ik daarvoor door de dood moet gaan, is sterven winst. Waar de kracht van de Geest is, daar is de last licht en het oog eenvoudig. Dat doet ons oordelen, dat Christus alles waard is en het overige niets. Dat is wat het hart van de gelovigen reinigt.

In Markus 10:35 haren we Jacobus en Johannes de Heer vragen ze te laten zitten, een aan de rechterhand en de ander aan de linkerhand in de heerlijkheid. Zij wilden een goede plaats in het Koninkrijk hebben. Jacobus en Johannes hadden het geloof, ondanks de gevaren die ze voorzagen in deze reis naar Jeruzalem, dat Jezus de heerlijkheid en het koninkrijk zou krijgen. En zij zeggen: “Geef ons tenminste een goede plaats.” Maar waar dachten zij aan? Aan Jacobus en Johannes. Dan spreekt Jezus over de beker die Hij zou drinken en stelt hen weer het kruis voor ogen, door ze te onderwerpen aan de wil van Zijn Vader, zoals Hij zich daaraan onderworpen heeft. Hier gaan we een stapje

vooruit. Het gaat om de heerlijkheid. Maar de Heilige Geest heeft geen gemeenschap met het eigen ik. Het hart wordt pas bevrijd als de Heilige Geest onze blikken heeft gericht op Jezus.

Dat is het geval bij Paulus. In hem zien we heel iets anders dan het eigen ik. Hij denkt er niet aan, hard te werken om een goede plaats te krijgen. Paulus is met Christus bezig, veel meer dan met zichzelf. “*...opdat ik Christus mag winnen.*” Dat laat de Heilige Geest hem zeggen. De kracht van de Geest heeft zijn blik zo op Christus gericht, dat Paulus helemaal door de Heer in beslag wordt genomen. De kracht van de Geest kruisigt de zelfzucht en maakt dat we niet meer aan ons zelf denken op de weg. De Heilige Geest houdt ons alleen met de Heer Jezus bezig. Gelijkvormig te worden aan het voorbeeld en op Hem zien dat wordt alles voor ons en dat reinigt het hart.

Paulus heeft meer gearbeid dan zij allen en menselijk gezien heeft hij in die zin recht op de beste plaats. Zijn doel was niet die plaats te krijgen, maar hij zocht Christus alleen. Als hij Christus wint, is dat de gerechtigheid. Als er lijden op zijn weg voorkomt is dat gelijkvormigheid met Christus. Als de dood komt is dat winst voor hem. Want wij verwachten als Heiland, de Heer Jezus Christus, “*die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van zijn heerlijkheid...*”

Paulus denkt niet aan zichzelf. De Geest vervult hem met de persoon van Christus en alles wat Christus en Zijn waarde voor hem verbergt, wordt verworpen. De Geest geeft een helder inzicht en rust voor het hart door de kennis van de gerechtigheid van God. Dan wil men Christus hebben, men wil Hem bezitten en men volgt de weg om er te komen. We moeten naar Jeruzalem, daar staat het kruis, maar dat geeft niet. Het is het kruis van Christus en Christus op het kruis en Christus met het kruis. Dat is niets minder dan de goddelijke gerechtigheid, die wij in Hem bezitten.

In Markus vinden we een jongeling die zijn rijkdommen niet wil loslaten en het kruis opnemen om de hemel te bezitten. Daarna zien we de discipelen die Jezus volgen maar bang zijn. Tenslotte vinden we Paulus in Filippi 3 de Heer volgen, zonder vrees en met vreugde, hoewel hij moet lijden omdat hij Christus liefheeft om Christus zelf. Het gaat er voor een ieder van ons om Christus zelf te hebben. Dat is wat het hart reinigt en het oog eenvoudig houdt. Christus moet zo ons alles worden. Dat onze hele wil wordt, hem te bezitten en dat met het oog op de verlossing, die in Jezus Christus is laten wij alle dingen als vuilnis achter en achten de dood winst. Door Hem aangenomen en met Hem vervuld kunnen wij de vrede genieten, naar de gerechtigheid die God zelf ons geeft.

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1929-180](#)

Titel: [Comparé à Marc 10](#)